

ශ්‍රී ලංකාවේ භූ රූප පරිණාමය සම්බන්ධ මතවාද

එම්. එම්. එස්. ඒ. මාරසිංහ

පෘථිවිය මතුපිට තිබෙන්නා වූ භූ දර්ශනය නිරන්තරයෙන්ම වෙනස් වෙමින් පවතී. මෙය සංකීර්ණ භූ විද්‍යාත්මක හා භූරූප විද්‍යාත්මක ක්‍රියාවලියක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සැලකිය හැකිය. වර්තමානයේ පෘථිවිය මතුපිට තිබෙන්නා වූ සෑම භූමි ස්කන්ධයක්ම දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ පරිණාමය වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස නිර්මාණය වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් භූ විෂමතා පරිණාමය වූ ආකාරය සොයා බැලීම මෙම ලිපියේ ලිවීමේ මූලික අරමුණ වේ.

20 වන සියවස මුල් කාර්තුවේ සිට ශ්‍රී ලංකාවේ භූ විෂමතා පරිණාමය පිළිබඳ විවිධ මත වාද ඉදිරිපත් විය. එහි මුල් පුරෝගාමියා ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතාය, ඊට අමතරව ඇඩම්ස්, වාඩියා, කුලරත්නම්, විතානගේ වැනි විද්වතුන් ද අදහස් ඉදිරිපත් කර ඇත. ආනන්ද කුමාරස්වාමි මහතා ඒ පිළිබඳ දීර්ඝ විස්තර සොයා නොතිබීම හේතුවෙන් ගෙන එය එතරම් පිළිගැනීමකට ලක් නොවිණි. ශ්‍රී ලංකාවේ භූ විද්‍යාත්මක පරිණාමය පිළිබඳව විධිමත් විග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කළේ ඛනිජ විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂක ධුරය දරූ කැනේඩියානු භූ විද්‍යාඥයෙකු වූ ප්‍රැන්ක් ඩෝසන් ඇඩම්ස් (Frank Dosan Adames) විසිනි. 1929 දී ප්‍රකාශයට පත්කල "ශ්‍රී ලංකාවේ භූ විද්‍යාව" (Geology of Ceylon) මෑයෙන් පළවූ ලිපියේ පහත සඳහන් ආකාරයේ විස්තරයක් ඔහු විසින් සඳහන් කර ඇත.

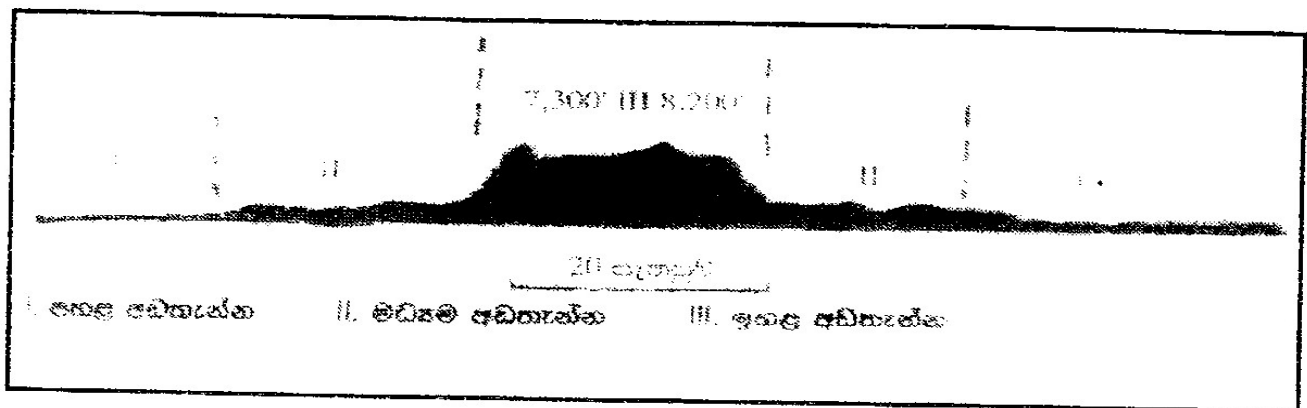
"දිවයිනේ බොහෝ ප්‍රදේශවල ඇති පාෂාණ, සොපාන (Rock Terrece) ඉතා ප්‍රකට බාදිත තැනි හෙවත් අඩතැනි වශයෙන් කැපී නිර්මාණය වී ඇත. දිවයිනේ පාෂණ රාමුවේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණය වන්නේ පැහැදිලි ලෙස එකිනෙකින් උස් වූණු හා එකිනෙකින් වෙන් වූ අඩ තැනි තුනක් නිර්මාණය වී තිබීමයි." (රළපනාව, 1980)

මෙහිදී ඔහු විසින් ශ්‍රී ලංකාව තුළ පැහැදිලි හඳුනාගත හැකි අඩතැනි කලාප තුනක් දක්නට ඇති බව පෙන්වා දෙයි. (රළපණාව, 1980 දී)

1. පළමුවන අඩතැන්ත (පහළ අඩතැන්ත)
සාමාන්‍ය උස අඩි 100ක් පමණ වන වෙරළබඩ හා පහත් තැනිතලා
2. දෙවන අඩතැන්ත (මධ්‍යම අඩතැන්ත)
පහත් භූමිවල සිට දෙවන අඩතැන්තට නැගීම අඩි 1000ක් පමණ උසින් යුක්තය.
3. තුන්වන අඩතැන්ත (ඉහළ අඩතැන්ත)
මධ්‍යම අඩතැන්තේ සිට ඉහළට ඇති කොටස අඩි 5000ක් 8000ක් අතර ප්‍රමාණයක උසක් දැකිය හැකිය. කඳු, සානු, නිම්න ලක්ෂණ දැකිය හැකිය.

මෙවැනි පැහැදිලි හු දර්ශනයක් නිර්මාණය වූයේ වරින් වර හටගත් අඩතැනි කිහිපයක් නිසා බව ඔහු ප්‍රකාශ කරයි. පහත දැක්වෙන්නේ එම අඩතැනි 3 සඳහන් රූප සටහන්ය.

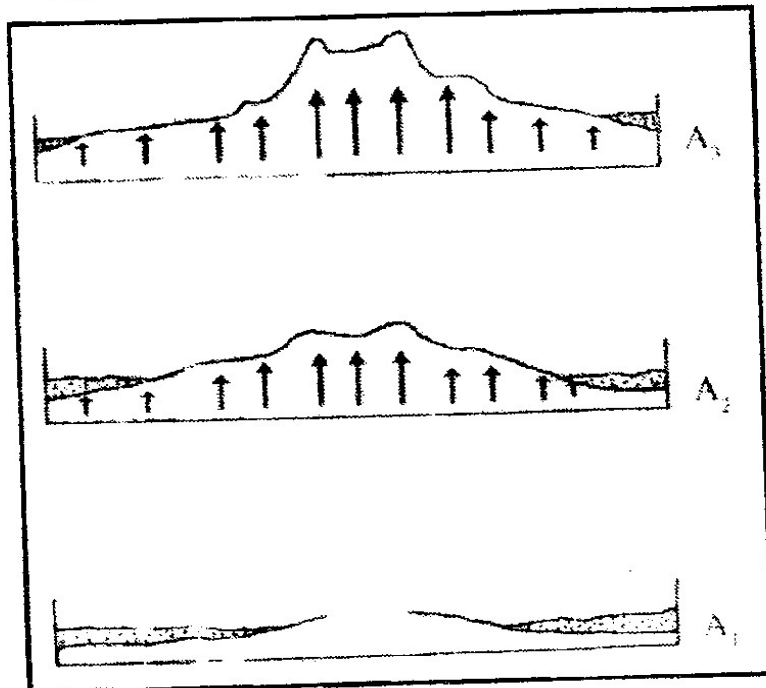
ශ්‍රී ලංකාවේ හරස් පැතිකඩ

මූලාශ්‍රය:- අසිරිමත් හෝර්ටන් තැන්ත

එෆ්.ඩී. ඇඩම්ස් විසින් ඉහත රූපසටහනේ දැක්වෙන ආකාරයට දිවයිනේ බටහිර සිට නැගෙනහිර දක්වාත් උතුරේ සිට දකුණ දක්වාත් භූමි හරස්කඩක් ගෙන භූමි පරිණාමය පිළිබඳ අදහසක් ඉදිරිපත් කළේය. මෙම අඩතැනි 3 නිර්මාණය වූයේ මධ්‍යම කඳුකරය තුළ නොකඩවා සිදුවූ සිරස් උතික්ෂිප්තයන් හි ප්‍රතිඵලයක් අනුව බවත්, අඛණ්ඩව සිදුවන නග්නිකරණය නිසා අඩතැනි නිර්මාණය වූ බවත්, ඒවා වෙන්කරන ශිඝ්‍ර මොහොර හටගත්තේ අවපාතික බැවුම්, නග්නිකරණයට මුහුණ දුන් ප්‍රතිරෝධක පාෂාණ තලයක් නිසා බවත්, ඇඩම්ස්ගේ අදහස විය. (රළපතාව, 1980,) මේ අනුව ඔහු "කුට්ටි උතික්ෂිප්තය යන (Block uplift) මතය ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙම උතික්ෂිප්ත වූ කුට්ටිවල පිළිවෙල ද ඔහු හඳුන්වා දී ඇත. ප්‍රථමව මධ්‍යම කඳුකරයට සමාන විශාලත්වයකින් යුත් භූ ස්කන්ධයක් සාගරය තුළින් උතික්ෂිප්ත විය. එසේ උතික්ෂිප්ත වූ භූ ස්කන්ධය වර්තමානයේ අප දක්නා උස් කඳුකරයට වඩා උසින් පවතින්නට ඇති අතර, වසර ගණනාවක් තිස්සේ ඇතිවූ නග්නිකරණය නිසා (Denudation) වර්තමාන භූ දර්ශන ආකාරයට පත් වී ඇති බවත් ඔහු සඳහන් කරයි.

ඇඩම්ස්ට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ භූ ව්‍යුහය හා ඉහළ කඳුකරයේ උපත

මූලාශ්‍රය: අසිරිමත් හෝර්ටන් තැන්න

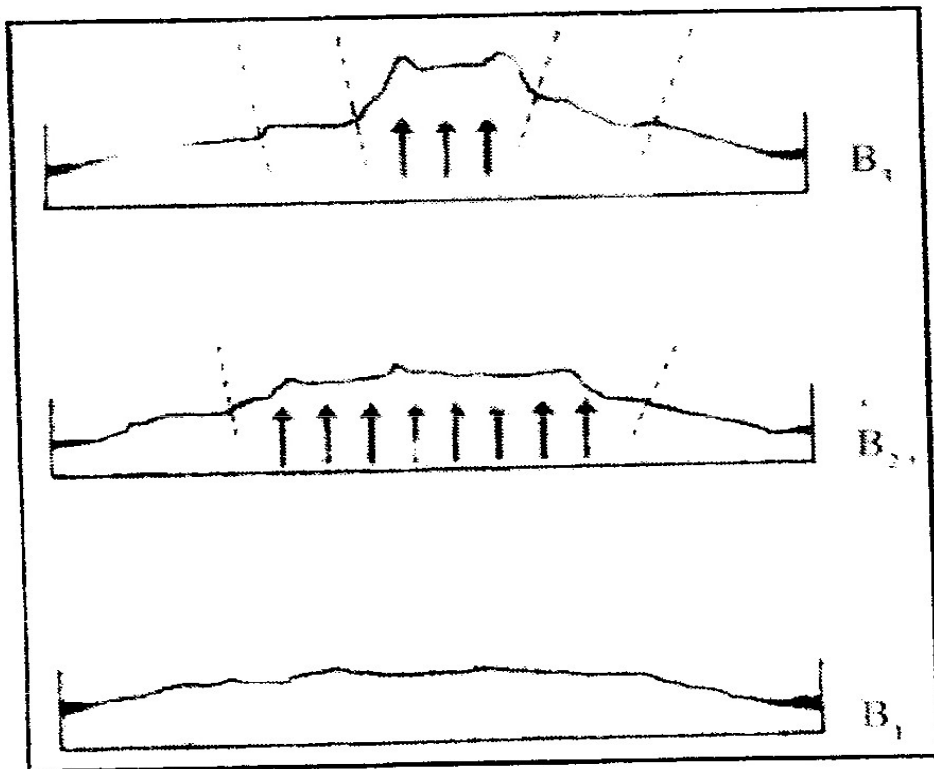
එම ක්‍රියාවලියට දිරිසකාලයකට පසුව දෙවන අධිතැන්තන් කුන්වනුව ලංකාවේ භූමියට සමාන තෙවන (3) අධිතැන්තන් වශයෙන් භූ ස්කන්ධ උතික්ෂිප්ත වී ඇත. මේ අනුව වඩා පැරණි බවින් වැඩිම මධ්‍යම කඳුකරයයි. මේ මතයට අනුව අධිතැනි අනුපූර්ව කුට්ටි උතික්ෂිප්තයන්ට අනුව ඇතිවූ අනුපූර්ව නග්නීකරණ තුනක ප්‍රතිඵලයක් වේ.

මෙම අදහසට විරුද්ධ අදහසක් 1941 දී ලංකාවේ ඛනිජ විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ නව අධ්‍යක්ෂක වරයා ලෙස පත්වුණු ඩී. එන්. වාඩියා (D.N. Wadia) විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදී. නමුත් ඔහු ඇඩම්ස් විසින් ඉදිරිපත් කළ අධිතැනි සංකල්පය පිළිගත් අතර මෙම අධිතැනි නිර්මාණය පිළිබඳ අදහස විවේචනය කරන ලදී. ඔහු එම මත විවේචනය කළේ අධිතැනි එකිනෙකින් වෙන් වන ශිඝ්‍ර මොහොර බෑවුම් හට ගන්නේ නග්නීකරණයෙන් නොවන අතර “කවාකාර කුට්ටි උතික්ෂිප්ත” (Circumscribe Block Uplift) වලින් ඇතිවූ විභේදයක් නිසා බව ඔහු විශ්වාස කරයි. (විජේරත්න , 2004) ඒවගේම මධ්‍යම කඳුකරය නිර්මාණය වූයේ ඇඩම්ස් ට අනුව භූ ඉතිහාසය තුළ නොකඩවා සිදුවූ සිරස් උතික්ෂිප්තයන් නිසා නොවන බව ඔහු සඳහන් කරයි. ජුරාසික යුගයේ සිට සිදුවන අවස්ථා 3කදී සිදුවූ කුට්ටි උතික්ෂිප්තයන්ගේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඇතිවූ බවත්, එය ඉන්දියාවේ නිල්ගිරි කඳු ඇතිවීමේ සිද්ධියට සම්බන්ධතාවයක් ඇති බවත් පෙන්වා දෙන ලදී. (රළපනාව, 1980)

ඇඩම්ස් විසින් දැක්වූ අදහසට විරුද්ධ මතයක් ඉදිරිපත් කිරීමට පහත සඳහන් හේතු සාධක වාඩියා විසින් උපයෝගී කරගත්හ. ඇඩම්ස් සඳහන් කළ ආකාරයට ශ්‍රී ලංකාවේ පැරණිම අධිතැන්ත මධ්‍යම කඳුකරය නොවන බවත්, එසේ වන්නේ නම් ජල බාදන චක්‍රයේ වෘද්ධ අවස්ථාවේ ලක්ෂණ ඒ ප්‍රදේශවල බහුලව තිබිය යුතු බවත් පෙන්වා දෙන ලදී. මෙම ප්‍රදේශයේ තවමත් දැකිය හැකි වන්නේ යෞවන අවස්ථාවේ භූ රූප වන දිය ඇලි වී හැඩ (V) නිම්න, ප්‍රපාතාකාර බෑවුම්, ත්‍රිකෝණාකාර කඳු හා විච්චින්න භූ දර්ශනයන්ය. මේ කරුණු අනුව මධ්‍යම කඳුකර ප්‍රදේශය නූතනම අධිතැන්ත වන බව වාඩියා විසින් ප්‍රකාශ කරයි. වෘද්ධ අවස්ථාවේ ලක්ෂණ වන පිටාර නැති, ගංගා දඟර, වගුරු, විල්, ඩෙල්ටා වැනි භූ රූප ඇත්තේ පහත් වෙරළබඩ තැනිතලාවේ නිසා ඒ අවස්ථාව පැරණිම අධිතැන්ත විය

යුතුය. ඒ අනුව ප්‍රථම වරට පුරාසික යුගයේදී සමස්ථ දිවයින තරම් විශාල කවාකාර හු කුට්ටියක් සාගර පත්ලෙන් උතික්ෂිප්ත වූ බවත්, දෙවනි අධිතැන්න මයෝසීන යුගයේ දීද, තුන්වන අධිතැන්න අවසාන අවස්ථාවේදී ප්ලයස්ටෝසීන යුගයේ දී ද සිරස් උතික්ෂිප්තයට ගොදුරුවූ බවත්, වාඩියගේ අදහස විය. මොහුගේ මේ අදහස කවාකාර කුට්ටි උතික්ෂිප්ත ලෙස නම් කරයි.

1941 දී ඩී. එන්. වාඩියා විසින් ඉදිරිපත් කල මතය

මූලාශ්‍රය: අසිරිමත් හෝර්ටන් තැන්න

මේ හා සම්බන්ධ තවත් මතයක් 1946 දී එන් ලෙයිටර් "ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමයට" ඉදිරිපත් කරන ලද "ලංකාවේ මධ්‍යම කඳුකරයේ ජලවහන රටාව හා නග්නිකරණ ක්‍රියාවලිය" යන ලිපිය තුළින් ඉදිරිපත් කර ඇත. මෙම නව අදහස භූගෝල විද්‍යාඥයන්ගේ අවධානයට ලක්වී නැතත් ශ්‍රී ලංකා භූ විද්‍යා පරිනාමයේ වැදගත් සංකල්ප කිහිපයක් හඳුන්වා දී තිබේ. ලෙයිටර්ස් විසින් ද ඇඩම්ස්, වාඩියා, හඳුනාගත් අධිතැනි, 3 ක් ඇති බව පිළිගන්න. නමුත් මේවා නිර්මාණය පිළිබඳ වෙනත් අදහසක් ඔවුන් සතු විය. එනම් බාදන

වකුයේ විවිධ අවස්ථා වල අපිවකු ඇති වීම තුළින් මෙය නිර්මාණය වී ඇති බවය. අපිවකුය යනු බාදන වකුය ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතින අවස්ථාවක යම් භෞතික හිරවීමක් ඇති වුවහොත් එම බාදන වකුය ක්‍රියාත්මක වීම නවති. ඒ ප්‍රදේශයේ පමණක් කලින් පැවති භූ රූප පරිණාමයට වෙනත් ආකාරයක පරිණාමයක් සිදුවේ නම් එය අපිවකුය යැයි කියනු ලැබේ. (රළපනාව,1980) උදාහරණ වශයෙන් තෙවන අඩතැනි ප්‍රදේශයේ විවිධ ස්ථාන වල විවිධ බාදන මට්ටම්වල අපිවකු ඇති බව පෙන්වා දුනි. උදා:- කඩුගන්නාව (3000) මැණික්දිවෙල (2000) හුන්නස්ගිරිය (1000) මේවා විවිධ බාදන මට්ටම්වල හා උන්නතාංශවල පිහිටා ඇත. තව දුරටත් මෙම මතය සනාත කිරීම සඳහා මධ්‍යම කඳුකරයේ ජලවන රටාවද උපයෝගී කර ගන්නා ලදී. ශ්‍රී ලංකාවේ ජලවහන රටාව අරීය ජලවහන රටාවක් විය යුතු බවත්, එය එසේ නොවී ශාඛීය හා ජලාකාර ජලවහන රටාවක් වී ඇත්තේ විවිධ භූ වලන නිසා සිදු වූ අවහිරවීම් හේතුවෙන් ප්‍රාදේශීය වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වූ අපිවකුයක් නිසා වන බව ඔහු සඳහන් කර ඇත. ඒ වගේම ප්‍රධාන අඩතැනි 3 පමණක් නොව ප්‍රාදේශීය අඩතැනි රාශියකින් ද සමන්විත බව තව දුරටත් දක්වා තිබුණි.

මෙම මතයන්ට විරුද්ධව පසු කාලීනව තවදුරටත් මතවාද ඇති විය. ඒ අතර 1953 දී ආචාර්ය කේ කුලරත්නම් "විද්‍යානිවර්ධන සංගමයට" ඉදිරිපත් කරන ලද සිය සුප්‍රකට ලිපිය වූ "ලංකාවේ මුහුණුවර හා සැලැස්ම" යන්නෙන් මෙම මතය ඉදිරිපත් කර තිබිණ. මෙය 'බහු විධ කුට්ටි උනික්මීම (Multiple Block uplift) යනුවෙන් නම් කළේය. මෙහිදී කුලරත්නම් ඉදිරිපත් කල තර්කය වන්නේ මධ්‍යම කඳුකරය අඩතැන්නක් නොවන බවය. ඉතා සංකීර්ණ භූ ලක්ෂණ වලින් යුත් එකක් බවත්, එය තුළ විශාල කඳුනාරටි, ද්‍රෝණි, සානු ආදී ලක්ෂණ දැකිය හැකිය. මේ අනුව කුට්ටි රාශියකින් යුක්තවී ඇති බවද පෙනී යයි. මොහු ඉදිරිපත් කරනුයේ මේ භූ නිර්මාණය සිදු වූයේ ලංකාව යටි නැම් මඩුල්ලක පිහිටා ඇති නිසා නග්නීකරණය නිසා ඒවායේ අවසාදිත ඉවත් වී ඒ කෙරෙහි ඇති කළ පීඩනය මුක්ත වීම්, උලැගිවීම් හා දූදුරු වීම් (විභේද) සිදුවීමෙන් බවත්, මේවා අසමාන ආකාරයට සිදු වූ නිසා කුට්ටි රාශියකට විභේද වී ඇති බවත්ය. (විජේරත්න 2004) මෙම මතය සනාත කිරීම සඳහා සාක්ෂි රැසක් ද මධ්‍යම කඳුකරය ආශ්‍රිත කර ගෙන නිර්මාණය කර ඇත.

- i ලොකු කුඩා දිය ඇලි රාශියකින් යුක්තවීම තුළ පෙන්නුම් කරනුයේ අසමාන ආකාරයේ උතික්ෂිප්ත වීම් වල ඒවා නිර්මාණය වී ඇති බවය.
- ii පුරාසික යුගයේ නැම්පත් වූ වැලිගල්, ගල්ක, අවසාදිත තැනි, තබ්බෝව, ආඩිගම, තෝනිගල ආදී ස්ථාන වල නැම්පත් වී ඇත.
- iii ශ්‍රී ලංකාවේ ජලවහන රටාව විය යුත්තේ අරිය ජලවහන රටාවකි. නමුත් වලවේ ගඟ, කැලණි ගඟ හැරුණු විට මධ්‍යම කඳුකරය වටා යමින් එහි සියළුම ජලය පහලට ගෙන යනු ලබන්නේ මහවැලි ගංගාව මගිනි.
- iv පාෂාණවල ජීරස්තිතාවල බලාපොරොත්තු විය නොහැකි ලෙස දිසා වෙනස් වී ඇත. උදාහරණ ලෙස නිරිත දිග කඳු වැටියේ විරස්තිකා වයඹ දසාව හා ගිණිකොණ දිශා නියෝජනය කල ද මහනුවර සිට විරස්තිකා විහිදී ඇත්තේ උතුරු දකුණු දිසා අනුවය. මේ ආකාරයේ පාෂාණවල වෙනස්කම් වලින් පෙන්නුම් කරනුයේ මෑතදී සිදුවූ හු වලන වල ක්‍රියාකාරිත්වයන්ය.
- v දිවයිනේ හම්බන්තොට සිට ත්‍රිකුණාමලය දක්වා විහේද ඔස්සේ පිහිටා ඇති උණුදිය උල්පත් ද සිය මතය සනාත කිරීමට උපයෝගී කර ගෙන ඇත. ඔහු ප්‍රකාශ කරනුයේ හු අභ්‍යන්තරයේ පැළීම් පවතින බවය. කුලරත්නම් දක්වන්නේ මධ්‍යම කඳුකරයේ ඇති වූ එවැනි නැම් ඔස්සේ හු කුට්ටි සිරස් අතට උතික්ෂිප්ත වූ බවයි.
- vi කොන්ඩලයිට් හා නයිස් පාෂාණ මායිම් මාතලේ හා රත්තොට ඇති ඔත් නැම් සහිත උලැගි නැම්වල සටහන් වී ඇති බවත්. මෑතකාලයේ හු වලන වල

ප්‍රතිඵල මත එසේ සිදුවී ඇත.

vii මධ්‍යම කඳුකරයේ ඇති ගම් මළු, නව යොවුන් වියේ සිරස් සංසර්ජනය හේතුවෙන් ගැඹුරට හැරී නිර්මාණය වී ඇත. කොත්මලා ඔය, මහතොටිල්ල ඔය, සෙන්ක්ලෙයාර් ඇල්ල ආදී ප්‍රදේශ උතික්ෂිප්ත වීම නිසා නිර්මාණය වී ඇත.

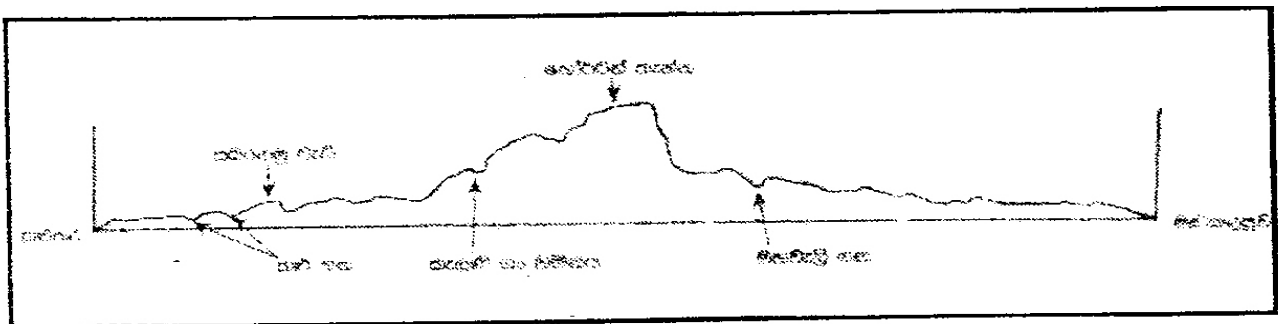
මෙම මතයන් අනුව ප්‍රකාශ කරන්නේ බහු විධ ආකාරයේ කුට්ටි උතික්ෂිප්තය සිදු වී ඇති බවයි. ශ්‍රී ලංකාවේ භූ දර්ශන පරිණාමය යෙදී වැඩි අවධානයක් භූ ගෝල විද්‍යාඥයන් විසින් මේ මතය සඳහා යොමු කර ඇත. ඒ වගේම වැඩි භූගෝල විද්‍යාඥයන් පිරිසක් එකඟ නොවන තත්ත්වයක් ද දැකිය හැකිය. එයට හේතුව වන්නේ බාදිත තලාවන් ඇති වූයේ උතික්ෂිප්තය නිසාද, අසම බාදනය නිසාද, අසම ජීරණය නිසාද යනුවෙන් නිශ්චිතව අදහස් දක්වා නොමැති වීමයි. ඒ වගේම මෑත කාලයේ ගන්නා ලද ගුවන් ඡායාරූප මගින් ද එය සනාත වී නැත. තවත් කරුණක් වන්නේ භූ විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ මත පදනම් නොවී හුදෙක් කාල්පනික හැඟීම් මත පදනම්ව ඉදිරිපත් කර තිබීම නිසාය.

1990 දී ශ්‍රී ලංකාවේ භූමි පරිණාමය පිළිබඳ තවත් මතයක් ඉදිරිපත් විය. මෙය මහවැලි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ කරන ලද යම් යම් භූ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයන පදනම් කොටගෙන මහවාරිය විනානගේ විසින් ඉදිරිපත් කර ඇත. මෙය "ලංකාවේ නව භූ චලන පිළිබඳ මතය ලෙස" නම් කරයි. ඔහු මධ්‍යම කඳුකරයේ නිරන්තරව සිදුවන ශුද්‍ර භූ චලන පිළිබඳ සොයාගන්නා ලදී. පොල්ගොල්ල, පොල්පිටිය ආදී උමං කණින අවස්ථාවලදී එම උමං හරහා වැටී ඇති පාෂාණවල හැඳිම් රේඛා ඔස්සේ සිදුවන ඉතා කුඩා භූ චලන ඔහු අධ්‍යය කර ඇත. එවගේම නුවර, කුරුණෑගල, දඹුල්ල, ත්‍රිකෝණ පාර දිගේ තිබෙන මිනින්දෝරු කනු වසර 15ක කාලයක් තිස්සේ උස් පහත් වූ අයුරු ඔහු විසින් නිරීක්ෂණය කර ඇත. මේ අනුව මහවාරිය විනානගේ විශ්වාස කරන්නේ ශුද්‍ර භූ චලන හේතුවෙන් මධ්‍යම කඳුකරය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඉහළට වැඩෙමින් පවතින බවය. එම වැඩෙන භූමිය නග්නිකරණයට භාජනය වීම නිසා අද දක්නට ඇති භූ දර්ශනය නිර්මාණය වී ඇති බව ඔහුගේ මතයයි. එය අසම බාදනය

(Differential Erosion) නිසා හටගන්නා බව ප්‍රකාශ කරන විතානගේ නිවර්තන කලාපීය රටක එය ඇති විය හැකි බවත් ප්‍රකාශ කරයි.

පහත දැක්වෙන්නේ ඔහුගේ අදහසට අනුව නිර්මාණය කරන ලද රූප සටහනකි

අසම බාදනය

මූලාශ්‍රය: අසිරිමත් තෝරටත් තැන්න

විතානගේ මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද මතය, මූලින් ඉදිරිපත් කල මතයට වඩා විද්‍යාත්මක බවින් යුක්ත බව මහාචාර්ය සී. එම්. මද්දුම බණ්ඩාර මහතා (C.M. Madduma Bandara) විසින් ප්‍රකාශ කරයි. සියලු මතයට වඩා එම විතානගේ ඉදිරිපත් කල මතය තුළ අවධානයට ලක් නොවූ කරුණු අඩංගු බවද ප්‍රකාශ කරයි. ඒ වගේම මේ සියලු සාධකවල නග්නිකරණ ක්‍රියාවලියේ බාදන කාරකය නොසලකා හැර ඇති බවත්, තරමක් දුරට ඒ පිළිබඳ අදහස් දැක්වූවද, එය ප්‍රමාණවත් නොවේ. ශ්‍රී ලංකාව වැනි අර්ධ නිවර්තන රටක හු දර්ශනය නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාවලියේ දී පාෂාණ විද්‍යාත්මක බලපෑම්, පාෂාණ ජීරණ ක්‍රියාවලිය, වර්ෂා ප්‍රමාණය වර්ෂාතනයේ දිශාව, වර්ෂාපතනයේ සඵලතාවය වැනි කරුණු වැඩි දුරටත් බලපාන බව ඔහු පෙන්වා දෙන ලදී. මීට අමතරව පෘථිවියේ මතුපිට ඇති වක්ෂලතා ආවරණයන් බලපාන බව වැඩි දුරටත් ඔහු විසින් පෙන්වා දී තිබේ.

ඉහත සඳහන් කරුණු අනුව පැහැදිලි වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ හු දර්ශන පරිණාමයේ පැහැදිලි නිවැරදි එක මතයක් නැති බවත්, තිබෙන්නාවූ මතයන්ද විවාදාත්මකව ඇති බවත්ය. නමුත්

වර්තමානයේ ඉදිරිපත් වී ඇති අදහස්වල විද්‍යාත්මක කරුණු මෙන්ම විශ්වාස කල හැකි මට්ටමේ කරුණු ද පවතී. ඒ කෙසේවෙතත් වාඩියා, ඇඩම්ස්, කුලරත්නම් වැනි මත අපට බැහැර කල නොහැකි වේ. එසේ වන්නේ මේ සියලු මත බිහිවීමට පදනම නිර්මාණ වූයේ එම අදහස් නිසා බැවිනි.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ :-

1. ලේක් පිලිප්ස් (1994) භෞතික භූගෝල විද්‍යාව, අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව
2. රළපනාව සාරානාක්, (1980) ශ්‍රී ලංකාවේ භෞතික පදනම
3. විජේරත්න ලක්මාල් ප්‍රසන්න, (2004), අසිරිමත් හෝර්ටන් තැන්න, විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය, මුල්ලේරියාව.
4. ලංකා ඉතිහාස, පූර්වභාගය (1961) අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන.
5. මහවාරිය විනානගේ ජී. ඩබ්ලිව්, (1995), විශ්වයේ හා පොළවේ පරිනාමය, ගෝල්ඩන් ඊගල් ප්‍රින්ට් ඇන්ඩ් පැකේජ් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ්.